

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 ianuarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
10.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2–9
20.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 639 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.....	10–13
	Decizia nr. 642 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală	13–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
12.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea nivelului comisioanelor de garantare pentru anul 2015	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32 din 27 iunie 2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 30 iunie 2012, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 84, litera b) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să asigure o evaluare corectă și independentă a valorii instrumentelor financiare derivate, negociate în afara piețelor reglementate. În acest sens S.A.I. și societatea de investiții autoadministrată nu trebuie să se bazeze în mod exclusiv sau mecanic pe ratinguri de credit emise de agențiile de rating de credit definite la art. 3 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (CE) nr. 1.060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit, pentru a evalua bonitatea activelor O.P.C.V.M.”

2. La articolul 84, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Ținând cont de natura, amploarea și complexitatea activităților O.P.C.V.M., A.S.F. monitorizează caracterul adecvat al proceselor de evaluare a creditelor de către societățile de administrare sau de investiții, evaluează utilizarea referirilor la ratingurile de credit, astfel cum sunt menționate la alin. (1), în cadrul politicilor lor de investiții cu privire la O.P.C.V.M., și, atunci când este cazul, încurajează atenuarea impactului acestor referiri, în vederea reducerii dependenței exclusive și mecanice pe astfel de ratinguri de credit.”

3. La articolul 203, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:

„— **La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:**

«(3¹) În exercitarea atribuțiilor stabilite în statutul său, Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., poate fi furnizor de formare, pregătire și perfecționare profesională, evaluator de competențe profesionale în domeniul pieței de capital. De asemenea, A.S.F. echivalează automat diplomele, atestatele și certificatele emise de organismele internaționale.»

4. La articolul 203, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 2 alineatul (1), după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:**

«6¹. **firmă de investiții** — orice persoană juridică a cărei activitate curentă o constituie prestarea unuia sau a mai multor servicii de investiții către terți și/sau desfășurarea uneia sau a mai multor activități de investiții pe baze profesionale prevăzute la art. 5 alin. (1), incluzând societățile de servicii de investiții financiare, definite conform art. 6;».”

5. La articolul 203, după punctul 7 se introduc două noi puncte, punctele 7¹ și 7², cu următorul cuprins:

„7¹. **După alineatul (4) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:**

«(4¹) A.S.F. exercită atribuții de supraveghere, investigare și control, pentru a căror realizare poate acționa în oricare dintre următoarele moduri: direct, în colaborare cu alte entități ale pieței, cu alte autorități prin sesizarea organelor judiciare competente.»

7². La articolul 2, partea introductivă a alineatului (5) și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(5) În scopul exercitării atribuțiilor de supraveghere, investigare și control, A.S.F. poate:

a) să verifice modul de îndeplinire a atribuțiilor și obligațiilor legale și statutare ale administratorilor, directorilor, directorilor executivi, precum și ale altor persoane în legătură cu activitatea entităților reglementate;»”.

6. La articolul 203, după punctul 8 se introduc două noi puncte, punctele 8¹ și 8², cu următorul cuprins:

„8¹. **La articolul 2 alineatul (5), literele d)–f) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«d) să solicite informații și/sau să examineze orice documente, să obțină copii, extrase și să ridice orice documente ale entităților reglementate, ale emitenților sau ale altor entități care desfășoară activități sau care efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital și cu instrumentele financiare;

e) să efectueze inspecții și/sau controale la sediul entităților reglementate și al celor care desfășoară activități sau efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital și cu instrumentele financiare și să solicite, dacă se impune, concursul instituțiilor/autorităților/organelor competente pentru exercitarea acestui drept;

f) să audieze orice persoană și să solicite informații în legătură cu activitățile desfășurate de aceasta pe piața de capital și/sau în legătură cu solicitări de asistență formulate de autorități similare A.S.F., în baza acordurilor internaționale la care A.S.F. este parte.»

8². La articolul 2 alineatul (5), după litera f) se introduc două noi litere, literele g)–o), cu următorul cuprins:

«g) să sigileze orice încăpere care aparține entităților ce desfășoară activități sau care efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital în care se află documente sau alte evidențe legate de activitatea acestora, pe durata investigației și în măsura în care aceasta se impune;

h) să dispună măsurile necesare astfel încât entitățile ce desfășoară activități sau care efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital și cu instrumentele financiare să se încadreze în prevederile prezentei legi, ale reglementărilor A.S.F. și ale celorlalte acte normative privind piața de capital;

i) să solicite încetarea oricărei activități care este contrară prevederilor prezentei legi, reglementărilor A.S.F. și celorlalte acte normative privind piața de capital;

j) să interzică exercitarea temporară a activității profesionale;

k) să solicite informații auditorilor entităților care desfășoară activități sau care efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital și cu instrumentele financiare;

l) să suspende tranzacțiile cu instrumente financiare și/sau să retragă de la tranzacționare instrumentele financiare;

m) să sesizeze organele judiciare competente;

n) să solicite entităților reglementate și celor care desfășoară activități sau efectuează operațiuni în legătură cu piața de capital și cu instrumentele financiare să permită efectuarea de verificări de către auditori sau de către experți, la cererea motivată a acestora;

o) să solicite și să fie în drept să primească de la instituțiile de credit autorizate de către Banca Națională a României informații necesare investigațiilor A.S.F., precum și pentru a răspunde solicitărilor de asistență primite de A.S.F. în baza acordurilor internaționale la care A.S.F. este parte.»

7. La articolul 203, după punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 14¹, cu următorul cuprins:

„14¹. **La articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:**

«(1¹) Persoanele care dețin calitatea de membru în consiliul de administrație/consiliul de supraveghere al unui S.S.I.F. pot deține concomitent și calitatea de membru în consiliul de administrație sau, după caz, în consiliul de supraveghere la cel mult alte două entități autorizate de A.S.F.»

8. La articolul 203, după punctul 24 se introduce un nou punct, punctul 24¹, cu următorul cuprins:

„24¹. **La articolul 126 alineatul (1), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«c) structura acționariatului, identitatea și integritatea acționarilor care exercită o influență semnificativă asupra membrilor consiliului de administrație și directorilor sau, după caz, membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului;

e) condițiile de calificare, experiență profesională și reputație care trebuie îndeplinite, respectiv cazurile de incompatibilitate și conflict de interese care trebuie evitate de către membrii consiliului de administrație și de directori sau, după caz, de membrii consiliului de supraveghere și de membrii directoratului, din cadrul operatorului de piață;».

9. La articolul 203, după punctul 25 se introduc două noi puncte, punctele 25¹ și 25², cu următorul cuprins:

„25¹. **Articolul 130 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 130. — (1) Membrii consiliului de administrație sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere al operatorului de piață sunt validați individual de A.S.F., înainte de începerea exercitării mandatului de către fiecare dintre aceștia.

(2) Personalul din conducerea executivă, soțul/soția sau rudele acestora, precum și afinii până la gradul al doilea inclusiv nu pot fi acționari, administratori, cenzori, angajați, agenți pentru servicii de investiții financiare, reprezentanți ai compartimentului de control intern la un intermediar sau persoane implicate cu acesta.

(3) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului operatorului de piață sunt obligați să notifice în scris acestuia natura și întinderea interesului ori a relațiilor materiale, dacă:

a) este parte a unui contract încheiat cu operatorul de piață;

b) este membru al consiliului de administrație sau, după caz, membru al consiliului de supraveghere al unei persoane juridice care este parte a unui contract încheiat cu operatorul de piață;

c) se află în legături strânse sau are o relație materială cu o persoană care este parte într-un contract încheiat cu operatorul de piață;

d) se află în situația care ar putea influența adoptarea deciziei în cadrul ședințelor consiliului de administrație sau, după caz, consiliului de supraveghere.

(4) Condițiile de calificare, experiență profesională și reputație care trebuie îndeplinite, respectiv cazurile de incompatibilitate și conflict de interese care trebuie evitate de către membrii consiliului de administrație, directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului sunt stabilite prin reglementări A.S.F.»

25². La articolul 139, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

«(1¹) Prevederile art. 130 se aplică și în cazul operatorului de sistem.»

10. La articolul 203, după punctul 26 se introduc patru noi puncte, punctele 26¹—26⁴, cu următorul cuprins:

„26¹. **La articolul 146, alineatele (1), (2), (5) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 146. — (1) Depozitarul central este acea persoană juridică, constituită sub forma societății pe acțiuni, emitentă de acțiuni nominative, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autorizată și supravegheată de A.S.F., care efectuează operațiunile de depozitare a instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, precum și orice operațiuni în legătură cu acestea.

(2) Depozitarul central va efectua operațiuni de compensare-decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare, altele decât cele derivate, în conformitate cu prevederile art. 143.

(5) Depozitarul central va furniza emitenților informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor aferente instrumentelor financiare depozitate, putând presta servicii pentru îndeplinirea obligațiilor emitentului față de deținătorii de instrumente financiare.

(7) Raportarea prevăzută la alin. (6) se va efectua astfel:

a) pentru un anumit instrument financiar, în termen de 3 zile lucrătoare de la data solicitării depozitarului central;

b) pentru toate instrumentele financiare, în termen de 3 zile lucrătoare de la datele de 30 iunie și 31 decembrie.»

26². Articolul 147 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 147. — Toate clasele de instrumente financiare, altele decât cele derivate, tranzacționate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare vor fi depozitate, în mod obligatoriu, la depozitarul central autorizat, în vederea efectuării în mod centralizat a operațiunilor cu instrumente financiare și asigurării unei evidențe unitare a acestor operațiuni.»

26³. La articolul 149, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

«(1¹) Condițiile de calificare, experiență profesională și reputație care trebuie îndeplinite, respectiv cazurile de incompatibilitate și conflict de interese care trebuie evitate de către membrii consiliului de administrație, directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și membrii directoratului sunt stabilite prin reglementări A.S.F.»

26⁴. La articolul 151, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 151. — (1) Conturile de instrumente financiare deschise la depozitarul central de intermediari vor fi evidențiate astfel încât să se asigure separarea instrumentelor financiare deținute în nume propriu de cele deținute în contul clienților acestora.

(2) Participanții la sistemul de compensare-decontare au obligația de a ține subconturi individualizate de instrumente financiare deținute în contul clienților lor și de a înregistra zilnic în registrul propriu deținerea, pe fiecare client, pentru fiecare clasă de instrumente financiare.

(3) Depozitarul central va fi direct răspunzător pentru asigurarea zilnică a concordanței dintre cantitatea de instrumente financiare înregistrată în conturile de instrumente financiare și cantitatea de instrumente financiare emise.»

11. La articolul 203, punctul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„27. **La articolul 151, alineatele (4)–(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«(4) Garanțiile financiare și ipotecile mobiliare asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, se constituie și se execută potrivit reglementărilor emise de A.S.F., cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(5) Executarea silită a garanțiilor financiare asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, a ipotecilor mobiliare asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, sau, după caz, executarea silită inițiată ca urmare a instituirii procedurii popririi/sechestrului asupra instrumentelor financiare, altele decât cele derivate, se realizează potrivit reglementărilor emise de A.S.F., cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(6) Însușirea instrumentelor financiare care fac obiectul unei ipoteci mobiliare sau al popririi/sechestrului se poate realiza numai în situația în care nu a fost posibilă stingerea creanței prin vânzarea instrumentelor financiare respective printr-un intermediar, pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare.»

12. La articolul 203, după punctul 27 se introduc opt noi puncte, punctele 27¹–27⁸, cu următorul cuprins:

„27¹. **La articolul 155, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 155. — (1) Instrumentele financiare păstrate în conturile deschise la depozitarul central nu vor putea fi considerate ca aparținând patrimoniului acestuia și nu vor putea face obiectul niciunei pretenții din partea creditorilor depozitarului.»

27². Denumirea capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

«CAPITOLUL V

Contrapartea centrală și casa de compensare»

27³. Articolul 157 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 157. — (1) Contrapartea centrală este o persoană juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător.

(2) A.S.F. este autoritatea competentă responsabilă de îndeplinirea sarcinilor care decurg din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, pentru autorizarea și supravegherea contrapărților centrale stabilite pe teritoriul României.

(3) Casa de compensare este o entitate responsabilă de calcularea pozițiilor nete ale intermediarilor, ale unei posibile contrapărți centrale și/sau ale unui posibil agent de decontare.

(4) Casa de compensare pentru instrumente financiare derivate acționează în calitate de contraparte centrală.

(5) Aceeași entitate poate fi autorizată să acționeze ca o contraparte centrală, atât pentru instrumentele financiare derivate, cât și pentru instrumentele financiare, altele decât cele derivate.»

27⁴. La articolul 159, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(2) A.S.F. reglementează înființarea și funcționarea casei de compensare și a contrapărții centrale, pentru a garanta siguranța tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate și cu alte instrumente financiare decât cele derivate, în conformitate cu normele europene.

(3) Prevederile art. 148 și 149 se vor aplica în mod corespunzător casei de compensare și contrapărții centrale.»

27⁵. Articolul 160 se abrogă.

27⁶. Articolul 161 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 161. — (1) Marjele constituite în numele membrilor compensatori nu vor putea fi considerate ca aparținând activelor casei de compensare/contrapărții centrale și nu vor putea face obiectul cererii sau plății creditorilor casei de compensare/contrapărții centrale.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică inclusiv în cazul falimentului sau lichidării administrative a casei de compensare/contrapărții centrale.»

27⁷. Articolul 162 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 162. — (1) Reglementările contrapărții centrale sunt supuse aprobării A.S.F. și privesc cel puțin cerințele aferente contrapărților centrale conform Regulamentului (UE) nr. 648/2012, altor norme ale Uniunii Europene relevante și reglementărilor emise de A.S.F.

(2) Reglementările contrapărții centrale sunt supuse aprobării A.S.F., în conformitate cu reglementările emise de A.S.F.

(3) Contrapartea centrală solicită aprobarea prealabilă a B.N.R. pentru sistemul de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, precum și pentru orice modificare a acestuia.»

27⁸. Articolul 167 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 167. — În cadrul declanșării procedurii de faliment împotriva contrapărții centrale/casei de compensare, judecătorul-sindic numește lichidatorul, cu consultarea A.S.F.»

13. La articolul 203, după punctul 28 se introduc două noi puncte, punctele 28¹ și 28², cu următorul cuprins:

„28¹. **La articolul 169, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 169. — (1) Momentul din care un ordin de transfer este considerat introdus în sistemul de compensare-decontare trebuie să fie clar precizat prin regulile sistemului de compensare-decontare.»

28². La articolul 169, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

«(1)¹ Un ordin de transfer introdus în sistem nu va putea fi revocat de către un participant la sistemul de compensare-decontare sau de către un terț, după termenul stabilit prin regulile sistemului respectiv.»

14. La articolul 203, după punctul 43 se introduce un nou punct, punctul 43¹, cu următorul cuprins:

„43¹. **La articolul 189, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

«(3) Dreptul investitorilor de a retrage subscrierile se exercită în condițiile și în limitele menționate în prospect, ofertantul având posibilitatea de a stabili că subscrierile pot fi retrase numai în situațiile menționate la alin. (1) și/sau la alin. (2), după caz.»

15. La articolul 203, punctul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„60. **Articolul 272 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 272. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de către:

a) S.S.I.F. și/sau de către membrii consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii

directoratului, reprezentanții compartimentului de control intern, agenții pentru servicii de investiții financiare ai S.S.I.F. și agenții delegați, persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, precum și de către persoana sau persoanele care acționează în mod concertat și care a decis să achiziționeze o participație calificată într-o S.S.I.F. sau sunt acționari ai S.S.I.F., după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea condițiilor care au stat la baza autorizării și a condițiilor de funcționare prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3), art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, art. 8 alin. (5), art. 9, 14, 15, 16, art. 18 alin. (1), (2), (4), (5), (7) și (8) și art. 20 alin. (3);

2. nerespectarea regulilor prudențiale prevăzute la art. 23 alin. (1) și (4), art. 24 și 25;

3. nerespectarea regulilor de conduită prevăzute la art. 26 alin. (1), art. 27 și art. 28 alin. (1) și (7);

4. nerespectarea prevederilor art. 37, art. 38 alin. (1) și (4), art. 39 și 391 referitoare la operațiunile transfrontaliere ale S.S.I.F.;

5. nerespectarea prevederilor existente în reglementările proprii și/sau ale operatorului de piață/sistem/depozitar central/casa de compensare aprobate de A.S.F.;

6. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

7. desfășurarea de activități și servicii prevăzute la art. 5 alin. (1) care excedează obiectului de activitate autorizat de A.S.F.;

b) instituțiile de credit și/sau de către conducătorii structurii organizatorice aferente operațiunilor pe piața de capital, reprezentanții compartimentului de control intern și agenții pentru servicii de investiții financiare și agenții delegați ai instituțiilor de credit, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea cerinței de înscriere în Registrul A.S.F. și a condițiilor de funcționare prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 16;

2. nerespectarea regulilor prudențiale prevăzute la art. 23 alin. (1) și (4), art. 24 și 25;

3. nerespectarea regulilor de conduită prevăzute la art. 26 alin. (1), art. 27 și art. 28 alin. (1) și (7);

4. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem/depozitar central/casa de compensare aprobate de A.S.F.;

5. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

6. desfășurarea de activități și servicii prevăzute la art. 5 alin. (1) care excedează obiectului de activitate autorizat de Banca Națională a României;

c) intermediarii din alte state membre, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea cerinței de înscriere în Registrul A.S.F. prevăzute la art. 3 alin. (2) pentru desfășurarea de servicii și activități de investiții financiare pe teritoriul României;

2. nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (1) —(3), alin. (5) și (6) și art. 42 alin. (2) referitoare la intermediari din alte state membre;

3. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem/depozitar central/casa de compensare aprobate de A.S.F.;

4. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

d) intermediarii din state nemembre, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea cerinței de înscriere în Registrul A.S.F. prevăzute la art. 3 alin. (2) pentru desfășurarea de servicii și activități de investiții financiare pe teritoriul României;

2. nerespectarea prevederilor art. 43 referitoare la intermediari din state nemembre;

3. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem/depozitar central/casa de compensare aprobate de A.S.F.;

4. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

e) traderii, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea cerinței de înscriere în Registrul A.S.F. prevăzute la art. 30 alin. (1);

2. nerespectarea prevederilor art. 31 referitoare la acordul operatorului de piață și la respectarea reglementărilor respectivei piețe reglementate;

3. nerespectarea prevederilor art. 32 referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor efectuate de traderi;

4. nerespectarea prevederilor art. 33 referitoare la interdicțiile stabilite pentru traderi;

5. nerespectarea regulilor prudențiale și de conduită prevăzute la art. 23 alin. (1) și (4), art. 24 alin. (1) lit. d) și art. 26 alin. (1);

6. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem aprobate de A.S.F.;

7. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

f) consultanții de investiții, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea interdicțiilor stabilite la art. 35 alin. (4);

2. nerespectarea regulilor de conduită la care se face referire la art. 35 alin. (5);

3. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la serviciile de investiții financiare;

g) entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F., emitenții de valori mobiliare și/sau de către membrii consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii directoratului ai entității autorizate, reglementate și supravegheate sau emitenților de valori mobiliare, persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege sau au legătură cu activitatea entităților autorizate, reglementate și supravegheate de A.S.F. și/sau a emitenților de valori mobiliare, precum și de către entitățile care au obligația de informare cu privire la depășirea pragurilor de deținere prevăzute la art. 228 alin. (1), după caz, în legătură cu:

1. încălcarea prevederilor privind ofertele publice și operațiunile de retragere a acționarilor dintr-o societate prevăzute la art. 173 alin. (2), art. 174 alin. (2), art. 175 alin. (1), (3¹) și (4), art. 176, 177, art. 178 alin. (1) —(3), art. 179, art. 183 alin. (1) și (2), art. 184, art. 185 alin. (2) și (4), art. 186 alin. (1), art. 187, art. 190 —192, art. 193 alin. (2) și (3), art. 195 alin. (1), art. 196 alin. (2) și (3), art. 197, art. 198 alin. (1), art. 199 alin. (1), art. 200, art. 204 alin. (7), art. 206 alin. (5) și art. 208;

2. încălcarea prevederilor privind admiterea la tranzacționare a valorilor mobiliare prevăzute la art. 211 alin. (1), art. 212, 215,

216, art. 217 alin. (1), art. 219, art. 220 alin. (1)—(3), art. 221, 222 și art. 223 alin. (1);

3. încălcarea obligațiilor de raportare, de realizare a operațiunilor și de respectare a conduitei și condițiilor prevăzute la art. 209, 210, art. 224 alin. (1)—(5) și (8), art. 225, art. 226 alin. (1)—(5) și (7), art. 227, art. 228 alin. (1), (3) și (4), art. 229—233, art. 235 alin. (1), art. 236, 237, 239, art. 240 alin. (3), art. 241 alin. (1) și (2), art. 242 și art. 243 alin. (1), (4) și (9)—(11);

4. desfășurarea unei oferte publice fără aprobarea A.S.F. a prospectului/documentului de ofertă, precum și desfășurarea fără aprobarea A.S.F. a oricăror activități sau operațiuni pentru care prezenta lege ori reglementările A.S.F. impun aprobarea;

5. nerespectarea condițiilor stabilite prin decizia A.S.F. de aprobare a prospectului/documentului de ofertă, a unor amendamente la acesta, precum și a anunțului/anunțului preliminar sau materialelor publicitare aferente unei oferte publice;

6. nerespectarea obligației prevăzute la art. 146 alin. (4) privind încheierea de contracte cu depozitarul central;

7. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la emitenți și operațiuni de piață;

h) operatorii de piață/sistem, administratorii sau membrii consiliului de supraveghere, directorii sau membrii directoratului operatorilor de piață/operatorilor de sistem, de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, precum și de către persoanele care achiziționează acțiuni care conduc la o deținere directă sau împreună cu persoanele cu care acționează în mod concertat, mai mare ori egală cu 20% din drepturile de vot, reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea condițiilor care au stat la baza autorizării și a condițiilor de funcționare a operatorilor de piață prevăzute la art. 126 alin. (2) și (3), art. 129, 130, 131 și 133;

2. nerespectarea prevederilor privind reglementările emise de operatorii de piață prevăzute la art. 134 alin. (1) și (2), art. 141 și 249;

3. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem aprobate de A.S.F.;

4. nerespectarea prevederilor privind supravegherea piețelor reglementate prevăzute la art. 135 alin. (2);

5. nerespectarea obligațiilor stipulate la art. 136 alin. (1) și (2) privind furnizarea de date, informații și documente, respectiv de modificare a reglementărilor proprii;

6. nerespectarea prevederilor privind sistemele alternative de tranzacționare prevăzute la art. 140;

7. neacordarea în mod nejustificat a accesului intermediarilor din state membre potrivit art. 42 alin. (1);

8. nerespectarea reglementărilor emise de A.S.F. cu privire la piețe reglementate și sisteme alternative de tranzacționare;

i) S.A.I., A.O.P.C. autoadministrată ori depozitar și/sau de către membrii consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii directoratului și reprezentanții compartimentului de control intern ai unei S.A.I. sau A.O.P.C. autoadministrată, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere ori exercită cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, după caz, în legătură cu:

1. încălcarea condițiilor de constituire, înregistrare la A.S.F. și funcționare a A.O.P.C. prevăzute la art. 115 alin. (1) și (4), art. 117 alin. (1), art. 118, art. 119 alin. (2), art. 120 alin. (1), (3) și (4) și art. 286 alin. (1)—(3);

2. nerespectarea prevederilor reglementărilor interne ale societății de investiții de tip închis autoadministrată, regulilor

fondului/actului constitutiv al societății de investiții de tip închis și/sau ale prospectelor de emisiune ale A.O.P.C.;

3. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la activitatea societăților de administrare a investițiilor, a organismelor de plasament autorizate/avizate de A.S.F. și a depozitarilor acestora;

j) depozitarii centrali, casele de compensare, contrapărțile centrale, intermediari și/sau de către membrii consiliului de administrație ori ai consiliului de supraveghere, directorii ori membrii directoratului, precum și de către persoanele fizice care exercită *de jure* sau *de facto* funcții de conducere în cadrul entităților anterior menționate ori de către alte persoane responsabile, după caz, în legătură cu:

1. nerespectarea condițiilor care au stat la baza autorizării și a condițiilor de funcționare la care se face referire la art. 148 alin. (1) și (2) și art. 159 alin. (2) și (3);

2. refuzul de a furniza A.S.F. informațiile solicitate, conform art. 144 alin. (2), referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor;

3. refuzul de a furniza emitenților informațiile necesare pentru exercitarea drepturilor aferente valorilor mobiliare depozitate conform art. 146 alin. (4) și (5);

4. refuzul de a raporta depozitarului central titularii subconturilor individualizate deținute de intermediari conform art. 146 alin. (6);

5. nerespectarea de către intermediari a obligațiilor de raportare în termenele prevăzute la art. 146 alin. (7);

6. nerespectarea obligațiilor privind evidențierea valorilor mobiliare și a sarcinilor asupra acestora prevăzute la art. 151;

7. refuzul de a duce la îndeplinire solicitările A.S.F. prevăzute la art. 153 alin. (2) și art. 154;

8. nerespectarea de către persoanele responsabile a obligațiilor privind achiziția, deținerea și înstrăinarea acțiunilor depozitarului central conform art. 150;

9. nerespectarea de către persoanele responsabile a obligațiilor privind achiziția, deținerea și înstrăinarea acțiunilor casei de compensare/contrapărții centrale conform normelor Uniunii Europene și reglementărilor emise de A.S.F.;

10. folosirea marjelor în alt scop decât acela specificat în reglementările la care se face referire în art. 158;

11. nerespectarea de către casa de compensare și/sau contrapartea centrală a obligațiilor prevăzute la art. 163 și 164;

12. refuzul de a duce la îndeplinire solicitările A.S.F. prevăzute la art. 153 alin. (2) și art. 165 și 166;

13. nerespectarea prevederilor referitoare la constituirea și executarea garanțiilor financiare și a ipotecilor mobiliare prevăzute la art. 151 alin. (4) — (6);

14. nerespectarea prevederilor existente în reglementările operatorului de piață/sistem aprobate de A.S.F.;

15. nerespectarea prevederilor existente în reglementările depozitarului central/casei de compensare aprobate de A.S.F.;

16. neacordarea în mod nejustificat a accesului intermediarilor din state membre potrivit art. 42 alin. (1);

17. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la depozitarul central, casele de compensare și contrapărțile centrale;

k) persoanele responsabile din partea Fondului de compensare a investitorilor în legătură cu:

1. nerespectarea obligațiilor de efectuare a plăților compensatorii conform art. 47 și de publicare a informațiilor prevăzute la art. 48;

2. nerespectarea reglementărilor Fondului de compensare a investitorilor aprobate de A.S.F.;

3. nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la Fondul de compensare a investitorilor.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;

b) nerespectarea prevederilor referitoare la modul de întocmire a situațiilor financiar-contabile și la auditarea acestora, prevăzute la art. 258 alin. (1);

c) încălcarea prevederilor art. 245—248 privind abuzul pe piață;

d) nerespectarea obligațiilor de raportare și conduită prevăzute la art. 250;

e) utilizarea neautorizată a sintagmelor *servicii și activități de investiții, societate de servicii de investiții financiare, agent pentru servicii de investiții financiare, piață reglementată și bursă de valori*, asociate cu oricare dintre instrumentele financiare definite la art. 2 alin. (1) pct. 11, sau a oricărei combinații între acestea;

f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 286¹;

g) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F., precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform legii;

h) nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței de capital;

i) nepunerea în aplicare a sancțiunilor internaționale pe piața de capital;

j) nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la formarea, pregătirea și perfecționarea profesională, respectiv echivalarea automată a diplomelor, atestatelor și certificatelor emise de organismele internaționale;

k) nerespectarea de către organul statutar competent a obligațiilor prevăzute la art. 283 alin. (1);

l) nerespectarea prevederilor titlului II din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.»

16. La articolul 203, punctul 61 se modifică și va următorul cuprins:

„61. **La articolul 273, literele a) și b) ale alineatului (1) și partea introductivă a alineatului (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«a) în cazul contravențiilor prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. a)—f), lit. g) pct. 4, 5 și 7, lit. h), i), lit. j) pct. 1—9 și 11—17, lit. k) pct. 2 și 3 și la alin. (2) lit. e), h), i) și k):

(i) cu avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 50.000 lei, pentru persoanele fizice;

(ii) cu avertisment sau amendă de la 0,1% până la 5% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice;

b) în cazul contravențiilor prevăzute la art. 272 alin. (1) lit. g) pct. 1, 2, 3 și 6, lit. j) pct. 10), lit. k) pct. 1, alin. (2) lit. a), b), d), f), g) și j):

(i) cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei, pentru persoanele fizice;

(ii) cu amendă de la 0,1% până la 10% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în funcție de gravitatea faptei săvârșite, pentru persoanele juridice.

.....
(3) Prin excepție de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul persoanei juridice care a înregistrat o cifră de afaceri mai mică de 15 milioane lei sau nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării, precum și în cazul persoanei juridice a cărei cifră de afaceri nu este accesibilă A.S.F., aceasta va fi sancționată cu:».

17. La articolul 203, după punctul 61 se introduce un nou punct, punctul 61¹, cu următorul cuprins:

„61¹. **La articolul 273, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:**

«(5) În cazul intermediarilor instituții de credit, cuantumul amenzilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (ii) și lit. b) pct. (ii) va fi determinat prin aplicarea procentelor respective la cifra de afaceri netă realizată din activitatea desfășurată doar pe piața de capital, în anul financiar anterior sancționării, cu luarea în considerare a prevederilor alin. (3).

(6) În cazul instituțiilor de credit care desfășoară activitatea de depozitare pentru organismele de plasament colectiv autorizate/avizate de A.S.F. cuantumul amenzilor prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (ii) va fi determinat prin aplicarea procentelor respective la cifra de afaceri netă realizată din activitatea de depozitare, cu luarea în considerare a prevederilor alin. (3).»

18. La articolul 203, punctul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„62. **Articolele 273¹ și 273² se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 273¹. — Desfășurarea fără autorizație a oricăror activități sau operațiuni pentru care prezenta lege cere autorizarea constituie infracțiune și se sancționează potrivit legii penale, cu excepția activităților și serviciilor de investiții prevăzute la art. 5 alin. (1) desfășurate de S.S.I.F. și instituțiile de credit, caz în care sunt aplicabile prevederile art. 273 alin. (1) lit. a).

Art. 273². — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 203 referitoare la inițierea, în termenul prevăzut de lege, a unei oferte publice de preluare obligatorie constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

(i) pentru persoanele fizice:

a) avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 25.000 lei, în cazul în care termenul legal de lansare a ofertei a fost depășit cu cel mult 30 de zile;

b) amendă de la 25.001 lei la 50.000 lei, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu cel mult 60 de zile;

c) prin excepție de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, amendă de la 50.001 lei la 500.000 lei, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu mai mult de 60 de zile;

(ii) pentru persoanele juridice:

a) avertisment sau amendă de la 0,1% până la 1% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu cel mult 30 de zile, dar nu mai puțin de 10.000 lei;

b) amendă de la 0,1% până la 5% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu cel mult 60 de zile, dar nu mai puțin de 25.000 lei;

c) amendă de la 0,1% până la 10% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu mai mult de 60 de zile, dar nu mai puțin de 50.000 lei.

(2) Nerespectarea prevederilor privind interdicția de a achiziționa acțiuni prevăzută la art. 203 alin. (2) și (4) constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

(i) pentru persoanele fizice, avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 500.000 lei;

(ii) pentru persoanele juridice, avertisment sau amendă de la 0,1% până la 10% din cifra de afaceri netă realizată în anul financiar anterior sancționării.

(3) În cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu este disponibilă la data sancționării, va fi luată în considerare cea aferentă anului financiar în care persoana juridică a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință. Prin *an de referință* se înțelege anul anterior sancționării.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul persoanei juridice nou-înființate care nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării sau în cazul persoanei juridice a cărei cifră de afaceri nu este accesibilă A.S.F. și care nu respectă obligațiile prevăzute la alin. (1), aceasta va fi sancționată cu:

a) amendă de la 5.000 lei la 500.000 lei, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu cel mult 30 de zile;

b) amendă de la 10.000 lei la 1.000.000 lei, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu cel mult 60 de zile;

c) amendă de la 15.000 lei la 2.500.000 lei, în cazul în care termenul legal a fost depășit cu mai mult de 60 de zile.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul persoanei juridice nou-înființate care nu a înregistrat cifră de afaceri în anul anterior sancționării sau în cazul persoanei juridice a cărei cifră de afaceri nu este accesibilă A.S.F. și care nu respectă obligațiile prevăzute la alin. (2), aceasta va fi sancționată cu amendă de la 5.000 lei la 2.500.000 lei.

(6) Dispozițiile alin. (1), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 205 alin. (3)—(5).»

19. La articolul 203 punctul 66, articolul 278 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 278. — (1) În ceea ce privește procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, precum și de aplicare a sancțiunilor, prevederile prezentei legi derogă de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, termenul de prescripție a constatării, aplicării și executării sancțiunii contravenționale este de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(3) În cazul contravențiilor continue, termenul de prescripție de 3 ani curge de la data constatării faptei.”

20. La articolul 203, după punctul 67 se introduce un nou punct, punctul 67¹, cu următorul cuprins:

„67¹. După articolul 279 se introduce un nou articol, articolul 279¹, cu următorul cuprins:

«Art. 279¹. — Furtul instrumentelor financiare ale clienților și/sau ale fondurilor bănești aferente acestora constituie infracțiune și se pedepsește în conformitate cu prevederile Codului penal.»

21. La articolul 203, după punctul 68 se introduce un nou punct, punctul 68¹, cu următorul cuprins:

„68¹. După articolul 286² se introduce un nou articol, articolul 286³, cu următorul cuprins:

«Art. 286³. — (1) Condițiile de cvorum și de majoritate de vot necesare desfășurării adunărilor generale ale acționarilor S.I.F. și adoptării hotărârilor sunt cele prevăzute la art. 115 alin. (1) și (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificările ce vor fi efectuate la actele constitutive ale S.I.F., exclusiv pentru încadrarea acestora în prevederile alin. (1), vor fi înregistrate la oficiul registrului comerțului, în baza hotărârii consiliului de administrație/consiliului de supraveghere al S.I.F. sau al S.A.I. care administrează un S.I.F., după caz, ulterior obținerii autorizației din partea A.S.F.»

22. Articolul 206 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 206. — Dispozițiile referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La titlul VII capitolul II articolul 71 alineatul (3), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) Fondul «Proprietatea» nu poate deține mai mult de 10% din activele sale în valorile mobiliare menționate la alin. (4) și în instrumentele pieței monetare menționate la art. 101 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, emise de un singur emitent, cu excepția titlurilor de stat;”.

2. La titlul VII capitolul II articolul 71 alineatul (3), după litera e) se introduc două noi litere, literele e¹) și e²), cu următorul cuprins:

„e¹) se exceptează de la respectarea limitei prevăzute la lit. e) valorile mobiliare dobândite de la statul român în temeiul prezentei legi;

e²) până la momentul diminuării deținerii aferente valorilor mobiliare prevăzute la lit. e¹), sub limita prevăzută la lit. e), se interzice Fondului «Proprietatea» achiziția de valori mobiliare emise de același emitent și care au fost dobândite de la statul român, cu excepția celor aferente exercitării drepturilor de preferință, caz în care sunt aplicabile prevederile lit. k);”.

3. La titlul VII capitolul II articolul 71 alineatul (3), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) Fondul «Proprietatea» poate să depășească limitele privind investițiile în instrumentele financiare care sunt incluse în activul său în cazul exercitării drepturilor de preferință de subscriere aferente acestora, cu condiția ca depășirea să nu se întindă pe o perioadă mai mare de 120 de zile calendaristice;”.

4. La titlul VII capitolul II articolul 71 alineatul (3), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) în cazul deținerilor de valori mobiliare neadmise la tranzacționare dobândite de la statul român în temeiul prezentei legi, conform prevederilor lit. b), Fondul «Proprietatea» își va putea exercita dreptul de preferință aferent deținerilor respective, în acest caz nefiind aplicabile prevederile lit. k).”

5. La titlul VII capitolul II, articolul 8 se abrogă.

6. La titlul VII capitolul II articolul 9, alineatul (2) se abrogă.

7. La titlul VII capitolul II articolul 9¹, alineatele (4)—(7) se abrogă.

8. La titlul VII capitolul II articolul 10, alineatele (1)—(3) se abrogă.

9. La titlul VII capitolul II, articolul 10¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — Orice vărsământ efectuat de statul român la Fondul «Proprietatea», în numerar sau natură, în temeiul prezentei legi, se consideră făcut cu prioritate pentru stingerea obligației de plată a acțiunilor subscrise și neplătite, fără distincție ori distribuție între surse sau sume.”

10. La titlul VII capitolul II articolul 12, alineatul (2) se abrogă.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 21 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) În baza unor acorduri internaționale la care este parte, A.S.F. va putea da curs și solicitărilor de informații pentru

investigații care nu reprezintă încălcări ale legislației din România, dar reprezintă încălcări în acele state semnate ale respectivelor acorduri internaționale.

(8) A.S.F. este autoritatea competentă din România în sensul art. 10 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții.”

2. La articolul 6, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Actele individuale ale A.S.F. sunt autorizațiile, atestatele, avizele și deciziile.”

3. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Obligația de păstrare a secretului de serviciu nu poate fi invocată de nicio persoană fizică sau juridică care are legătură cu piața financiară nonbancară din România atunci când A.S.F. se află în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor sale fundamentale și a atribuțiilor ce îi revin, A.S.F. poate face schimb de informații atât publice, cât și confidențiale și/sau clasificate cu Banca Națională a României, Consiliul Concurenței, Ministerul Afacerilor Interne, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, precum și cu alte autorități și instituții publice.”

4. La articolul 17, alineatul (3) se abrogă.

Art. IV. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, creanța prevăzută la art. 4 al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2010, se preia de către Ministerul Finanțelor Publice de la Fondul „Proprietatea”, împreună cu toate accesoriile aferente.

(2) Sumele obținute din valorificarea creanței prevăzute la alin. (1) se virează la bugetul de stat.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 8 ianuarie 2015.
Nr. 10.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012
privind organismele de plasament colectiv
în valori mobiliare și societățile de administrare
a investițiilor, precum și pentru modificarea
și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața
de capital, precum și pentru modificarea
și completarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 ianuarie 2015.
Nr. 20.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 639**

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Răzvan Ovidiu Mizgar în Dosarul nr. 1.850/30/2012** al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 418D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece prin dispoziția criticată nu se creează situații discriminatorii între cele două categorii de consumatori ca urmare a faptului că acestea se aplică tuturor consumatorilor aflați în aceeași situație juridică fără discriminări. De asemenea, arată că toate modalitățile de realizare a unui contract de credit sunt în acord cu normele europene, respectiv Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2011.

5. În ceea ce privește practicile comerciale incorecte, consumatorul care constată existența unor asemenea practici se poate adresa, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 233/PI/LP din 3 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.850/30/2012**, **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39**

și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Răzvan Ovidiu Mizgar într-o cauză care are ca obiect obligația de a face și pretenții.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că Guvernul României a motivat modificarea art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 având în vedere solicitarea atât a reprezentanților Comisiei Europene, prin Memorandumul de înțelegere ca condiție pentru eliberarea următoarei tranșe de împrumut necesară pentru finanțarea deficitului bugetar, cât și de reprezentanții Fondului Monetar Internațional; or aceste imixtiuni exterioare în activitatea legislativului intern în scopul realizării intereselor economice a unor grupuri bancare aduc atingere suveranității statului [art. 2 alin. (2) din Constituție], fiind inadmisibil ca un stat suveran să permită amestecul unor grupuri, fie ele și financiare, întrucât suveranitatea națională aparține poporului român, consumatorii naționali fiind grav afectați de această măsură.

8. Totodată, susține că prevederile art. I pct. 39 din Legea nr. 288/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2), întrucât, potrivit art. 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este necesar să se asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, creând drepturi în favoarea acestora.

9. Totodată, arată că efectele ordonanței de urgență s-au produs asupra tuturor consumatorilor care intrau în sfera ei de cuprindere, deci și asupra celor ale căror contracte se aflau în derulare. Astfel, la data intrării în vigoare a Legii nr. 288/2010, efectele ordonanței de urgență fiind epuizate, astfel cum este menționat și în Decizia Curții Constituționale nr. 1.656 din 28 decembrie 2010, prevederea legală care stabilește că nu se mai aplică contractelor aflate în derulare nu-și mai găsește rațiunea, aceste contracte fiind deja modificate, consumatorii nemaiputând renunța la drepturile ce le-au fost conferite printr-o reglementare imperativă și care urmărea protejarea unui interes general. Or, astfel cum a constatat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.656 din 28 decembrie 2010, modificările aduse art. 95 din ordonanța de urgență nu pot opera decât de la data intrării în vigoare a Legii de aprobare a ordonanței de urgență, altfel ar fi înlăturate efectele produse de ordonanța de urgență până la data intrării în vigoare a legii de aprobare și ar opera retroactiv. Odată ce aceste drepturi au fost asigurate prin ordonanța de urgență, statul avea obligația respectării lor, în caz contrar s-ar fi încălcat prevederile art. 1 alin. (3) și art. 15 alin. (1) din Constituție. Faptul că mai întâi s-a emis o ordonanță de urgență, care transpunea în mod corect Directiva 48/2008/CE, aceasta aplicându-se și contractelor aflate în derulare, iar, ulterior, prin Legea nr. 288/2010 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, s-a revenit, precizându-se că dispozițiile ordonanței de urgență nu se mai aplică contractelor aflate în derulare, cu excepția câtorva articole, este de natură a crea

imprevizibilitate și a deruta, în principal, consumatorii. Or, o asemenea atitudine a fost condamnată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, în jurisprudența sa, a reținut că incertitudinea, indiferent că este de natură legislativă, administrativă sau că ține de practicile urmate de autorități, este un factor ce trebuie luat în considerare pentru a aprecia conduita statului, însă, atunci când este în joc o chestiune de interes general, autoritățile publice sunt obligate să reacționeze în timp util, în mod corect și cu cea mai mare coerență. În condițiile în care s-ar primi o altă interpretare, se creează un vid legislativ pentru consumatorii ale căror contracte se aflau în derulare.

10. Contractele de credit fiind cu executare succesivă, se creează o discriminare între consumatorii contractelor de consum care au încheiat contracte înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 și cei care au încheiat contracte după intrarea în vigoare a acesteia, deși toți consumatorii se bucură de același nivel ridicat de protecție reglementat de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

11. De asemenea, susține că prevederile art. II din Legea nr. 288/2010 sunt contrare art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece, potrivit art. 95 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, era interzisă introducerea în actele adiționale a altor prevederi în afara celor stabilite prin ordonanța de urgență, acestea fiind nule de drept, însă instituțiile bancare nu au respectat aceste dispoziții și au introdus și alte clauze în defavoarea consumatorului sau prevederile ordonanței de urgență au primit interpretări diferite celor avute în vedere de legiuitor. Art. 21 alin. (2) din Constituție este încălcat și pentru motivul că aceste prevederi permit instituțiilor bancare să profite de lipsa de cunoștințe juridice a consumatorului.

12. Totodată, articolele criticate sunt neconstituționale și contravin art. 47 alin. (1) și art. 57 din Constituție, întrucât instituțiile bancare nu au respectat prevederile impuse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, respectiv modificarea art. 95 prin Legea nr. 288/2010, atunci când au elaborat actele adiționale, exercitându-și drepturile cu rea-credință și încălcând drepturile consumatorilor.

13. Prin înlăturarea caracterului public al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, ca urmare a intervenției grupurilor bancare, operatori privați, în materia economică a țării se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și f).

14. De asemenea, susține că prevederile criticate sunt contrare art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, deoarece, potrivit prevederilor Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, se urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, or, prin modificarea art. 95 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 consumatorii au fost defavorizați, fiind încălcate mai multe prevederi din legislația Uniunii Europene.

15. În final, apreciază că prin modalitatea de formulare și aplicare a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2010 se încalcă principiul „dreptului pozitiv”, din moment ce legiuitorul intervine în favoarea părții puternice din contract.

16. **Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă** nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

17. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt neconstituționale. În acest sens arată că prin dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție se instituie o obligație generală, impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv puterii executive, care, în activitatea de legiferare, trebuie să respecte Legea fundamentală a țării și să asigure calitatea legislației.

19. Este evident că, pentru a fi aplicat în înțelesul său, un act normativ trebuie să fie precis, previzibil și totodată să asigure securitatea juridică a destinatarilor săi, iar în acord cu principiul general al legalității, prevăzut și de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în privința importanței asigurării accesibilității și previzibilității legii, inclusiv sub aspectul stabilității acesteia, instituind și o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le respecte pentru asigurarea acestor exigențe. Or faptul că statul a emis mai întâi o ordonanță de urgență care transpunea în mod corect Directiva 48/2008/CE, aceasta aplicându-se și contractelor în derulare, iar ulterior, prin Legea nr. 288/2010 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, s-a revenit precizând că dispozițiile ordonanței nu se aplică contractelor aflate în derulare, cu excepția câtorva articole, este de natură a crea imprevizibilitate și a deruta consumatorii, aceștia fiind supuși unor noi presiuni din partea instituțiilor bancare de a adera la actele adiționale în forma impusă de ele. De asemenea, prevederile criticate pot fi considerate neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât consumatorii care au contractele în curs de derulare la data intrării în vigoare a legii nu au posibilitatea să prevadă că o reglementare ulterioară le va afecta însăși executarea obligației, prin faptul că obligațiile stabilite prin contractul de credit o să devină extrem de oneroase, situație pe care consumatorul nu avea cum să o prevadă la încheierea contractului.

20. În ceea ce privește neconcordanța dispozițiilor criticate în raport cu prevederile art. 16 din Legea fundamentală, menționează că aceasta poate fi reținută, întrucât discriminează aceeași categorie de persoane, și anume debitorii din contractele de credit pentru consumatori, în curs de executare, față de cei care încheie contractele după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010. Aceste contracte sunt contracte cu executare succesivă în timp, orice obligație executată (rată) și-a produs efectele, în temeiul legii care a guvernat executarea ei, pentru toate celelalte obligații este aplicabilă legea în vigoare la acel moment. Așadar, pentru ambele categorii de debitori trebuie să se aplice aceeași lege (*tempus regit actum*).

21. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 se invocă oportunitatea modificărilor în sensul de a se evita posibilitatea declanșării procedurii de *infringement* de către Comisia Europeană împotriva României, modificările fiind în conformitate cu art. 11, art. 20 și art. 148 din Constituție. Or sub niciun aspect, nici chiar al oportunității, aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 nu reglementează raporturile juridice care presupun o mai bună organizare a sistemului de credit bancar în România, ci, dimpotrivă, este în defavoarea consumatorilor.

22. Referitor la susținerea autorului excepției față de încălcarea art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, arată că textele legale criticate nu conțin în cuprinsul lor nicio reglementare care să împiedice exercitarea accesului liber la justiție, care

presupune posibilitatea juridică a persoanei de a avea acces atât la structurile justiției, cât și la mijloacele procedurale de înlăturare a acesteia.

23. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47 alin. (1) și art. 57 din Constituție, menționează ca acestea nu au incidență în cauza de față.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

26. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. I: *„Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50 din 9 iunie 2010 privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 11 iunie 2010, cu următoarele modificări și completări:*

39. *Articolul 95 se modifică și va avea următorul cuprins:*

«Art. 95: *Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică contractelor în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția dispozițiilor art. 37¹, ale art. 66—69 și, în ceea ce privește contractele de credit pe durată nedeterminată existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ale art. 50—55, ale art. 56 alin. (2), ale art. 57 alin. (1) și (2), precum și ale art. 66—71.»*

— Art. II: *„(1) Actele adiționale încheiate și semnate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în vederea asigurării conformității contractelor cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 își produc efectele în conformitate cu termenii contractuali agreeți între părți.*

(2) Actele adiționale nesemnate de către consumatori, considerate acceptate tacit până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efectele în conformitate cu termenii în care au fost formulate, cu excepția cazului în care consumatorul sau creditorul notifică cealaltă parte în sens contrar, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.»

27. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la valorile supreme ale statului român, art. 2 alin. (2) potrivit căruia *„Nici un grup și nicio persoană nu pot exercita suveranitatea în nume propriu*”, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (1) potrivit căruia *„Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*”, art. 16 alin. (1) și alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, art. 57 referitor la

exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și f) privind obligațiile statului în economie și art. 148 alin. (2) și alin. (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia a investit instanța de judecată pentru a constata caracterul nejustificat al refuzului de a soluționa reclamația de către Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorului Timiș și faptul că petiția sa nu a fost soluționată în termenul legal atât de către comisariat, cât și de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului. Totodată, a solicitat instanței să soluționeze în mod direct petiția sa, respectiv să constate faptul că există clauze abuzive în contractul de credit și în actul adițional și încălcări ale prevederilor legale. De asemenea, pe parcurs, a formulat precizare și completare de acțiune, context în care, în susținerea cererii, autorul excepției de neconstituționalitate arată că „nu înțelege să cheme în judecată Societatea Comercială Alpha Bank Romania — S.A., întrucât raportul juridic dedus judecării este un raport de drept administrativ, litigiul privind raporturile dintre reclamant și autoritățile competente privind protecția consumatorului, astfel că este de competența contenciosului administrativ; că prin reclamația introdusă acestora le revenea obligația să se pronunțe cu privire la respectarea prevederilor legale, existența sau inexistența clauzelor abuzive în contractul de credit încheiat cu Societatea Comercială „Alpha Bank Romania” — S.A., însă printr-o interpretare și aplicare eronată a legilor în timp, autoritățile statului au soluționat în mod greșit reclamația sa”.

29. Instanța de judecată (Secția a II-a civilă) a reținut că, deși aceste organe au atribuții de a constata existența unor clauze abuzive și de a acționa împotriva celor care inserează în contracte asemenea clauze, nu se justifică formularea unei acțiuni în contradictoriu cu aceste autorități, în condițiile în care reclamantul are posibilitatea de a formula în nume propriu o acțiune în contradictoriu cu banca, aceasta fiind cea cu care se află în raporturi contractuale, fără a avea nevoie de concursul părților din prezentul litigiu. Mai mult, arată instanța că nu este în măsură să analizeze anumite dispoziții contractuale într-un cadru procesual care nu este complet, nefiind toate părțile contractante.

30. În acest context, Curtea observă că, potrivit art. 10 alin. (1) din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, în vederea stopării și combaterii practicilor comerciale incorecte, persoanele sau organizațiile care, potrivit legii, au un interes legitim pot fie să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în legătură cu practicile comerciale incorecte pentru ca aceasta să decidă asupra reclamațiilor, fie să inițieze acțiuni în justiție împotriva comercianților care au săvârșit sau sunt susceptibili să săvârșască practici comerciale incorecte.

31. Față de cele prezentate cu privire la cadrul procesual, Curtea constată că dispozițiile criticate nu au legătură cu soluționarea cererilor autorului prezentei excepții de neconstituționalitate, din moment ce acesta nu a dorit să introducă în cauză Societatea Comercială Alpha Bank Romania — S.A. cu care are raporturi contractuale, precizând în mod expres că „nu înțelege să cheme în judecată Alpha Bank, întrucât raportul juridic dedus judecării este un raport de drept administrativ, litigiul privind raporturile dintre reclamant și

autoritățile competente privind protecția consumatorului, astfel că este de competența contenciosului administrativ”.

32. În consecință, față de cele mai sus menționate, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind

neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”, Curtea urmează să respingă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, întrucât prevederile criticate nu sunt aplicabile cadrului procesual din prezenta cauză.

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 39 și art. II din Legea nr. 288/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, excepție ridicată de Răzvan Ovidiu Mizgar în Dosarul nr. 1.850/30/2012** al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 699/177/P/2013, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 462 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat stabilește elementele pe care trebuie să le cuprindă dispozitivul hotărârii

instanței și că nu poate fi interpretat în sensul că ar contrazice dispozițiile art. 65 și 67 din Codul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 mai 2014, pronunțată în Dosarul nr. 699/177/P/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în cadrul soluționării unei cereri de apel.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală se abate de la principiul de bază consacrat de art. 65 din Codul penal și obligă instanțele de judecată să interzică una sau mai multe drepturi prevăzute de art. 65 din Codul penal, ceea ce este inechitabil și contrar voinței legiuitorului. Se arată că, în acest mod, legiuitorul, după stabilirea unor principii de bază privind aplicarea pedepselor complementare și accesorii, le încalcă și consacră un alt principiu, cel al aplicării obligatorii de pedepse complementare și accesorii, încalcând astfel art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel se aduce atingere calității și predictibilității legii și implicit dreptului la judecarea echitabilă a cauzei, în sensul că ar fi injust ca inculpatul, odată cu aplicarea

dispozițiilor Codului de procedură penală, să suporte executarea de pedepse complementare și accesorii, alături de pedeapsa principală, deși Codul penal nu prevede acest lucru.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 5.170 din 27 august 2014, prin care apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată că acestea întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate a legii, fără a afecta garanțiile constituționale privind dreptul la un proces echitabil. Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, normele juridice nu există izolat, ci ele trebuie raportate la întregul ansamblu normativ din care fac parte. În acest context, dispozițiile art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală trebuie corelate cu cele ale art. 67 din Codul penal, care reglementează posibilitatea aplicării pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară. Astfel fiind, nu pot fi reținute argumentele potrivit cărora textul de lege criticat ar obliga instanțele de judecată să interzică persoanei condamnate la pedeapsa cu închisoarea unul sau mai multe drepturi.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 699/177/P/2013 și constată că dispozițiile art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 404 alin. (5) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Când instanța pronunță pedeapsa închisorii, în dispozitiv se face mențiune că persoana condamnată este lipsită de drepturile sau, după caz, unele dintre drepturile prevăzute la art. 65 din Codul penal, pe durata prevăzută în același articol.*”

11. În opinia instanței de judecată, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligația de respectare a Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 20 alin. (1) și (2) cu raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Textul de lege criticat, care stabilește elemente pe care trebuie să le cuprindă dispozitivul hotărârii prin care instanța penală soluționează fondul cauzei, nu instituie o obligație pentru instanțele de judecată de a interzice unul sau mai multe drepturi prevăzute de art. 65 din Codul penal. Cu privire la aplicarea pedepselor complementare și accesorii decide instanța investită în cauză, făcând aplicarea prevederilor art. 65—67 din Codul penal, obligația instituită de legiuitor fiind de consemnare a celor decise în dispozitivul hotărârii pronunțate.

13. Așadar, textul de lege criticat trebuie interpretat prin coroborare cu prevederile art. 65—67 din Codul penal referitoare la pedeapsa accesorie și pedepsele complementare, aspect care nu este de natură să aducă atingere clarității și predictibilității acestuia sau dreptului la un proces echitabil. Astfel cum Curtea Constituțională a statuat în mai multe rânduri, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțeleșului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea nivelului comisioanelor de garantare pentru anul 2015

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 107.568 din 8 ianuarie 2015 al Direcției generale buget-finanțe și fonduri europene, în temeiul art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării economiei în zonele rurale, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea și dezvoltarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării economiei în zonele rurale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.262/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor pct. 8² din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 876/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 4 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă nivelul comisioanelor de garantare datorate fondurilor de garantare de către persoanele fizice autorizate și asociațiile familiale constituite conform legii, pentru garanțiile acordate în baza Legii nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol pentru

dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, existente în evidența fondului de garantare la 31 decembrie 2014, astfel:

Tipul de credit	Nivelul comisioanelor de garantare pentru anul 2015
a) Credite pe termen scurt acordate în scopul asigurării surselor de finanțare necesare realizării producției conform art. 6 lit. a) din Legea nr. 218/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare	1,5%
b) Credite pe termen scurt, mediu și lung acordate în scopul realizării de investiții	1,5%
Tipul de proiect	
Proiecte finanțate din fonduri SAPARD, proiecte de investiții neeligibile pentru finanțare din fonduri europene, aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, emis anual	1,5%

Art. 2. — Se aprobă nivelul comisionului de garantare datorat fondurilor de garantare de către beneficiarii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009 privind reglementarea unor măsuri pentru stimularea absorbției fondurilor alocate prin Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru renovarea spațiului rural prin creșterea calității vieții și diversificării

economiei în zonele rurale, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de beneficiari eligibili ai FEADR, pentru acordarea de scrisori de garanție în favoarea APDRP, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2009, aprobată prin Legea nr. 373/2009, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2015, astfel:

Tipul scrisorii de garanție	Nivelul lunar al comisionului de garantare pentru anul 2015
1	2
Scrisorile de garanție reprezentând 110% din avansul acordat de Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit	0,05%

Art. 3. — Comisionul de garantare datorat fondurilor de garantare de către beneficiarii persoane fizice ai Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2013 privind unele măsuri pentru dezvoltarea și susținerea fermelor de familie și facilitarea accesului la finanțare al fermierilor, pentru anul 2015, aprobată

cu modificări prin Legea nr. 289/2013, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește la nivelul de 3,8% pe an, în conformitate cu Comunicarea Comisiei 2008/C155/02.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 9 ianuarie 2015.
Nr. 12.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

